

[Formanden.]

sans, der er blevet krænkede ved det, der er sket.

Poulsgaard (FP):

Når nu ministeren nævner en privat fest, så kan man jo godt stille et stort spørgsmålstegn ved privat. Så længe der er skattekrone involveret i det, tror jeg nu ikke, at det er privat. Havde det været privat, havde jeg såmænd heller ikke stillet spørgsmålet.

Jeg er glad for, at Jens Jørgen Thorsen igen har rettet søgelyset mod det, men jeg er skuffet over, at en ansvarlig venstreminister tager så let på det.

Jeg var glad for, at statsministeren under den indoktrineringsdebat, vi havde, så klart sagde, at politik ikke bare er økonomi, det har også noget med menneskeværdighed at gøre, og det er dér, jeg vil hen med mit spørgsmål. Det er menneskeværdighed at kunne få lidt menneskeværdighed og også lidt tolerance, men ikke tolerance, hvor man skal krænke alle andre, fordi man selv er så frisindet. Derfor skuffer svaret mig dybt.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af *K. J. Mortensen* (S) til finansministeren (25. november 1974):

„Vil ministeren overveje en ændring af loven om afgift for hyrevogne eller en dispensation fra samme lov for at give adgang til hyrevognes udbringning af mad til pensionister?“

(Spm. nr. 113).

Begrundelse.

Flere kommuner rundt i landet har efterhånden påbegyndt en udbringning af et varmt måltid mad hver dag til invalide- og folkepensionister, for at disse så lang tid som muligt kan klare sig i deres hjem. Flere af disse kommuner har truffet aftale med hyrevogne om udbringningen, idet dette har været mest formålstjenligt, da man herigenem er sikker på at have et apparat til udbringningen, uden at kommunerne selv skal anbringe penge i biler og ansætte personale til betjening af dette. Ordningen har samti-

dig det formål og den fordel, at disse hyrevogne har kontakt med pensionisterne og kan rapportere tilbage til de sociale forvaltninger, såfremt de får mistanke om, at pensionisterne er syge eller lignende. Nu gør toldvæsenet imidlertid gældende over for en del af hyrevognene, at dette er i strid med reglerne om afgiftsfritagelse for hyrevogne, hvorfor man stiller krav om, at der skal betales fuld afgift, eller at udbringningen skal ophøre. Da det er en både sikker og relativt billig udbringning, der sker på denne måde, må det være rimeligt, at der gives tilladelse til hyrevognene til kørsel af madtransporter af denne art.

Finansminister *Anders Andersens* svar (28. november 1974):

Den afgiftsbestemmelse, spørgeren sigter til, er bestemmelsen i registreringsafgiftslovens § 6, stk. 1, nr. 2, der fik sin nuværende formulering i forbindelse med den seneste ændring af bestemmelserne om hyrekørsel, jfr. lov nr. 310 af 19. juni 1974 om ændring af færdselsloven og lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m. v. (Hyrekørsel).

Ifølge bestemmelsen er afgiften 20 pct. af værdien for (bl. a.) køretøjer, som i henhold til en af kommunalbestyrelsen meddelt bevilling må anvendes til hyrekørsel, og som udelukkende benyttes til erhvervsmæssig personbefordring. Der findes ingen adgang til at dispensere fra denne regel.

Den begrænsning i anvendelsen af hyrevogne berigtiget med 20 pct. afgift, der ligger i bestemmelsen, må ses i sammenhæng med den lave afgiftssats. Afgiften af de små varevogne er 60 pct. (eksklusive den midlertidige forhøjelse), og af almindelige personbiler svares registreringsafgiften efter en progressiv skala, der betyder, at afgiften gennemsnitlig er ca. 110 pct.

Der er således af hensyn til befolkningens befordringsmuligheder gennemført betydelige lempelser i registreringsafgiften for hyrevogne. Giver man yderligere lempelser på dette område, forøger man konkurrencen for de transportforretninger, der anvender de hårdere beskattede varevogne i deres erhverv.

Af *Grünbaum* (S) til finansministeren (22. november 1974):